

Cam Ol Bat Tenime

— GürhanGürses · 19 Kasım 2011

Birtanem

O her bir dakikasına muhtaç olduğum

Onsuz bir an olsun yaşamadığım

Öyle bir haldeyim ki!

Ne içimdeki yangınları söndüren var

Ne de sessizliğin gayyasındaki çığlıklarımı duyan

Damarımdaki kanım, cananımdaki canım

Yüreğimdeki sebepsiz çarpıntı

Çıtıptım şimdi seni düşünüyorum

Sesinle kokunla uzakta olan seni

Yanımda olmayan seni

O muhtaç olduğum seni

Demdeyim, debdebedeyim, de bakayım kimdeyim?

Bitanem

Beni öldürseler inan haberim olmaz

O kadar sana banmışım ki

O kadar seninle dolmuşum ki

O kadar sen olmuşum ki

Etimi kesseler ruhum duymaz

Tel tel doğrasalar gıkım çıkmaz

Her yüzde seni ararım

Her seste, her nefeste, her gülüşte

Sırf başkasıyla paylaşmamak için

Bir telini dahi saçının

Bir harfini dahi lüğatinin

Bir soluğunu dahi, bir buseni...

Bitanem

Diken ol bat yüreğime

Taş ol kır kafamı

Fikir ol düş beynime

Düş ol düş peşime

Nihayetinde bir benim ol

Yalnız benim ol

Sadece benim

Tek benim ol

Emi!

Bitanem

Buz gibi havadır soluduđum

Yaz sıcıağında hem

Vıcık vıcık bir hasret teridir ruhumu harap eden

İşte tam şimdi saatin 12'yi vurması gibi

Ađlamak senin için volta atmak

Şişe devirmek boş duvarlara adını spreylemek

Ađaçlara aşkımızı kazımak

İspat için dünyayı yakmak mesela Neron'a inat

Anlayacağın ben bana uzaktayım araftayım nardayım

Bitanem

Bir el bedenimde ateşten bir el

Yakıyor deđdiđi yeri

Bak kalbime el izi bak tenime yel izi

Bak gözüme göz izi, bak kulađıma söz izi

İzlerin bir hafıye gibi beni sana çıkarttır mı?

Gözlerimde başlasam, göze alırlar mı?

Sonra ellerin o ince kırılğan ellerin

Ellerimde ellerin!

Sonra sözlerin billurdan hem.

Sözlerini esir ederler mi?

Sonra kokun mesela kokunu alırlar mı üzerimden!

Nasıl bulacaklar seni?

İpucunum, parmak izin, her şeyin, imzan, parafın

Mührünüm kalbine vurulmuş,

Mumlarla eritilmiş başkasına yasak hem de!

Bitanem

Cam ol bat tenime

Sopa ol değ etime

El ol tut elimi

Sel ol boğ beni

Nihayetinde bir benim ol

Yalnız benim ol

Sadece benim

Tek benim ol

Emi!

Sebep ne deme tüm bunlara

Sebep ne deme

Sen yakan sen yıkan

Sen faili kayıp duygularımın

Sen müsebbibi uykusuz gecelerimin

Sen katili mutlu anlarımın

Sensizim, tek gerçeğim benim

Bir şerbet gibi içiyorum her gün yokluğunu

Tadı acı kokusu yakıcı

Kocaman bir şehir içimde

Kocaman bir şehirde kaybolmuşum

Hangi semt

Hangi sokak

Hangi kuytu köşe

Sana mekân acaba?

Bitanem

Her şey ol herkes ol

Ama bir benim ol

Dalımdan kopmuşum

İpimden kopmuşum

Tanelerim yerlerde

Salkımlarım yerlerde

Bitanem işte halim vaziyetim

Eğer nefes alıyorsam sağsam

Yaşıyorsam nedendir bu biliyor musun?

Sen varsın diyedir sen varsın diye...

Uzaktayım araftayım nardayım

Bir marazlı haldayım.